

PRAWA KARNEGO

DPK I 461-7/14

Pan Cezary Grabarczyk
Minister Sprawiedliwości

za pośrednictwem

Pani Moniki Zbrojewskiej
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości

W załączeniu przedstawiam 1 egzemplarz **projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury** – z uprzejmą prośbą o jego podpisanie.

Jednocześnie przedkładam elektroniczną wersję projektu zapisaną na dołączonym informatycznym nośniku danych i sporządzoną w formacie XML z prośbą o opatrzenie tej wersji bezpiecznym podpisem elektronicznym Pana Ministra.

Przedmiotowy dokument został uzgodniony ze wszystkimi członkami Rady Ministrów oraz w dniu 18 grudnia br. zwolniony z obowiązku rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą (pismo RCL.DPA.542-1687/14 z dnia 18 grudnia br.).

Projekt spełnia wymogi niezbędne do jego podpisania.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

2014 r.

zmieniające rozporządzenie - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podział na komórki organizacyjne w danej jednostce wraz ze wskazaniem zadań, określa:

1) Prokurator Generalny dla Prokuratury Generalnej uwzględniając zadania, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy o prokuraturze oraz § 11;

2) Prokurator Generalny dla prokuratur apelacyjnych uwzględniając treść art. 17 ust. 18 ustawy o prokuraturze oraz zadania, o których mowa w art. 17 ust. 4 ustawy o prokuraturze i § 10;

3) Prokurator Apelacyjny, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego, dla prokuratur okręgowych uwzględniając zadania, o których mowa w art. 17 ust. 6 ustawy o prokuraturze oraz § 9;

4) Prokurator Apelacyjny, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego, dla prokuratur rejonowych uwzględniając zadania, o których mowa w art. 17 ust. 8 ustawy o prokuraturze oraz § 8.

2. W skład prokuratury rejonowej, okręgowej i apelacyjnej wchodzi co najmniej jedna komórka organizacyjna zajmująca się łącznie sprawami z zakresu postępowania przygotowawczego i sądowego. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej dziesięciu prokuratorów można nie tworzyć komórek organizacyjnych.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

2) § 7-9 otrzymują brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 240, poz. 1430 i Nr 203, poz. 1192, z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1623 oraz z 2014 r. poz. 504.

„§ 7. 1. Prokurator Generalny wykonuje zadania przy pomocy Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego, dwóch pozostałych zastępców, Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

2. Prokurator Generalny określa zakres nadzoru nad departamentami i biurami Prokuratury Generalnej wykonywanego przez Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego i dwóch pozostałych zastępców Prokuratora Generalnego.

§ 8. 1. Prokuratura rejonowa:

1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze, z wyłączeniem spraw, o których mowa w § 9 i § 10;

2) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1, z zastrzeżeniem pkt 3, oraz w ramach pomocy prawnej, z wyjątkiem postępowania przed Sądem Najwyższym;

3) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w postępowaniu odwoławczym w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1, jeśli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania.

2. Decyzję o tym, w których sprawach, wymienionych w ust. 1 pkt 3, prowadzonych przed sądem okręgowym, bierze udział prokurator prokuratury rejonowej, podejmuje prokurator okręgowy na wniosek prokuratora rejonowego.

3. Decyzję o tym, w których sprawach, wymienionych w ust. 1 pkt 3, prowadzonych przed sądem apelacyjnym, bierze udział prokurator prokuratury rejonowej, podejmuje prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora rejonowego.

§ 9. 1. Prokuratura okręgowa:

1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach o poważne przestępstwa kryminalne i gospodarcze, w tym:

a) przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o znacznej wartości;

b) przestępstwa z art. 189a, art. 252 § 1 i 2, a także z art. 286 § 1 i art. 287 § 1 w zw. z art. 294 § 1, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o wielkiej wartości oraz art. 310 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej "k.k.",

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192,

c) przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.³⁾), przestępstwa z art. 56a i 57-60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 43 i 44 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁴⁾), przestępstwa określone w art. 115-119 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁵⁾) oraz przestępstwa z art. 303-305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410);

2) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach pozostających we właściwości prokuratury rejonowej, jeżeli przemawia za tym szczególna waga lub zawilość sprawy;

3) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem pkt 4 oraz w ramach pomocy prawnej, z wyjątkiem postępowania przed Sądem Najwyższym;

4) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami apelacyjnymi, jeśli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania;

5) bierze udział w postępowaniach odwoławczych przed sądami okręgowymi w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem § 8 ust. 1 pkt 3;

6) sprawuje nadzór instancyjny i służbowy nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach rejonowych;

7) prowadzi wizytacje i lustracje prokuratur rejonowych.

poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1385 i 1529, z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1576 oraz z 2014 r. poz. 586, 1133 i 1585.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 111, poz. 1181, z 2005 r. Nr 39, poz. 377, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 235, poz. 1551, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 156, poz. 934, Nr 205, poz. 1204, Nr 282, poz. 1660, z 2012 r. poz. 1136 oraz z 2013 r. poz. 771.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 21, poz. 164, Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

2. Decyzję o tym, w których sprawach, wymienionych w ust. 1 pkt 4, bierze udział prokurator prokuratury okręgowej podejmuje prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora okręgowego.”;

3) w § 10:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach:

- a) o charakterze terrorystycznym,
- b) dotyczących zorganizowanej przestępczości mającej na celu popełnianie poważnych przestępstw kryminalnych, gospodarczych lub skarbowych,
- c) o poważne przestępstwa korupcyjne,
- d) o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o wielkiej wartości.”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) bierze udział w postępowaniach odwoławczych przed sądami apelacyjnymi w sprawach, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem § 8 ust. 1 pkt 3 oraz w sprawach, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1 pkt 4;”,

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sprawuje nadzór instancyjny i służbowy nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach okręgowych;”;

4) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych przez podległych im prokuratorów i pracowników prokuratury oraz właściwą organizację pracy w powierzonych im jednostkach i komórkach organizacyjnych tych jednostek, poprzez:

- 1) dobór odpowiednich kadr;
- 2) usprawnianie organizacji i techniki pracy prokuratury;
- 3) dbałość o sprawność postępowania i należytą kulturę pracy w podległych jednostkach;
- 4) dbałość o równomierny rozkład zadań;
- 5) bieżącą współpracę z podmiotami uprawnionymi do prowadzenia postępowań przygotowawczych;
- 6) sprawowanie nadzoru nad szkoleniem prokuratorów i pracowników prokuratury;
- 7) kierowanie wykonaniem odpowiednio do kompetencji: budżetu w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze lub planu finansowego;

8) wykonywanie zarządu majątkiem i zapewnienie oszczędnego gospodarowania mieniem prokuratury;

9) czuwanie nad przestrzeganiem zasad ochrony i bezpieczeństwa obiektów prokuratury;

10) zapewnienie ochrony informacji niejawnych;

11) zapewnienie ochrony danych osobowych.”;

5) uchyla się § 14;

6) po § 14 dodaje się § 14a i 14b w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Prokurator bezpośrednio przełożony, stwierdzając potrzebę zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego:

1) podejmuje nową decyzję osobiście;

2) w szczególnie uzasadnionych przypadkach może polecić opracowanie projektu nowej decyzji, na podstawie pisemnych wytycznych, innemu prokuratorowi.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2:

1) nową decyzję podpisuje prokurator bezpośrednio przełożony;

2) polecenie i wytyczne włącza się do akt głównych sprawy.

§ 14b. 1. Prokurator przełożony, wydając polecenie, zachowuje drogę służbową. Zachowanie drogi służbowej obowiązuje również w korespondencji z prokuratorem przełożonym.

2. Jeżeli polecenie zostało wydane z pominięciem drogi służbowej, wykonujący je prokurator zawiadamia o tym swojego zwierzchnika służbowego.”;

7) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. W sprawach o obszernym materiale dowodowym, a także zawitych pod względem faktycznym lub prawnym, kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może wyznaczyć współreferenta sprawy, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z referentów i rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu. Kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może wyznaczyć współreferenta również, gdy potrzeba taka wynika z toku prowadzonego postępowania.

2. Współreferent:

1) na bieżąco zapoznaje się z wykonywaniem istotnych czynności procesowych w sprawie, w której jest współreferentem;

2) oprócz czynności realizowanych w ramach określonego przez kierownika jednostki lub zwierzchnika służbowego zakresu postępowania, w sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku przedłużającej się nieobecności prokuratora prowadzącego sprawę, przeprowadza w jego zastępstwie czynności.”;

- 8) w § 17:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. W sprawach, o których mowa w § 16, kierownik jednostki może powołać zespół prokuratorów, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z jego członków rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu.
2. Kierownik jednostki może powołać kierownika zespołu, który organizuje jego prace, w tym wyznacza zadania członkom zespołu i określa termin realizacji czynności.”,
- b) uchyla się ust. 4;
- 9) w § 18:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kierownik jednostki określa podział czynności podległych prokuratorów oraz zasady organizacji pracy i zastępowania prokuratorów przy wykonywaniu czynności.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Odstąpienie od zasad wymienionych w ust. 1 wymaga zgody zwierzchnika służbowego, a w przypadkach niecierpiących zwłoki zawiadomienia zwierzchnika służbowego, niezwłocznie po wykonaniu czynności.”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W przypadku prokuratorów pełniących funkcje dopuszcza się zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia funkcji.”,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając obciążenie obowiązkami służbowymi, prokurator apelacyjny na wniosek kierownika jednostki może zwolnić prokuratora z obowiązku realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia przez niego funkcji na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy.”;
- 10) w § 21 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Prokurator Generalny ustala podział pomiędzy prokuraturami rejonowymi, okręgowymi i apelacyjnymi obowiązków związanych z pełnieniem przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania.”;
- 11) w § 24 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) zapoznawania się z aktami sprawy;
- 2) żądania ustnych informacji o przebiegu postępowania;”;
- 12) w § 26:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) wobec szczególnej zawichości sprawy lub jej wagi;”
 - b) w ust. 3 pkt 2 otrzymują brzmienie:
 - „2) żądać ustnych informacji o przebiegu postępowania bądź kopii wybranych dokumentów z akt sprawy, w tym również w postaci elektronicznej;”
 - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Prokurator sprawujący nadzór służbowy nie może rozstrzygać zażaleń na decyzje podjęte w toku nadzorowanego przez niego postępowania przygotowawczego. Do rozstrzygnięcia zażaleń w tej sprawie wyznacza się innego prokuratora.”;
- 13) w § 29:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Kierownik jednostki informuje kierownika jednostki wyższego stopnia o sprawach o szczególnej wadze lub zawichości, wskazujących na potrzebę przejęcia postępowania przez jednostkę wyższego stopnia lub objęcia prowadzonego postępowania nadzorem służbowym, a także ze względu na możliwy społeczny oddźwięk sprawy lub przeprowadzonych w toku postępowania czynności.”
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. Prokurator Generalny może konsultować sposób prowadzenia sprawy z prokuratorem prowadzącym sprawę lub kierownikiem tej jednostki. Z przebiegu konsultacji prokurator prowadzący sprawę lub kierownik tej jednostki sporządzają notatkę.”;
- 14) po § 31 dodaje się § 31a w brzmieniu:
- „§ 31a. 1. Aprobata, o której mowa w art. 99 ust. 1a ustawy o prokuraturze, lub jej odmowa następuje poprzez zamieszczenie na rękopisie albo odpisie pisma procesowego odpowiedniej adnotacji, daty i podpisu oraz odcisnięcie pieczęci służbowej lub też w formie elektronicznej.
 - 2. W razie odmowy aprobaty informuje się asesora o powodach tej decyzji i udziela mu wskazówek co do sposobu załatwienia sprawy lub usunięcia stwierdzonych uchybień.”;
- 15) w § 33 uchyla się ust. 3;
- 16) po § 33 dodaje się § 33a w brzmieniu:
- „§ 33a. Zarządzając wizytację lub lustrację, określa się zadania, zakres kontroli i termin jej przeprowadzenia oraz skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, ze wskazaniem prokuratora - przewodniczącego zespołu.”;

17) w § 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Omówienie wyników wizytacji z prokuratorami wizytowanej jednostki następuje w terminie do 30 dni od dnia zajęcia stanowiska w przedmiocie uwag lub bezskutecznego upływu terminu do ich zgłoszenia.”;

18) w dziale I w rozdziale 5 dodaje się § 43a w brzmieniu:

„§ 43a. 1. Prokurator Generalny, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr prokuratury, a zwłaszcza potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych jednostek, przydziela nowe stanowiska prokuratorskie i asesorskie poszczególnym jednostkom.

2. W razie zwolnienia stanowiska prokuratorskiego prokurator apelacyjny niezwłocznie zawiadamia o tym Prokuratora Generalnego, który na podstawie kryteriów wymienionych w ust. 1, przydziela stanowisko do tej jednostki, w której nastąpiło zwolnienie, do innej jednostki albo stanowisko znosi.

3. W razie planowanego zwolnienia stanowiska prokuratorskiego przez prokuratora, który przechodzi w stan spoczynku po osiągnięciu wymaganego wieku, prokurator apelacyjny, nie później niż na pięć miesięcy przed zwolnieniem stanowiska, zawiadamia o tym Prokuratora Generalnego.”;

19) w § 45:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury, na prokuratury rejonowe i komórki organizacyjne prokuratury okręgowej;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) niezwłocznie zawiadamia Prokuratora Generalnego o zwolnieniu stanowiska prokuratora prokuratury rejonowej.”;

20) w § 46:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na prokuratury okręgowe i komórki organizacyjne prokuratury apelacyjnej;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niezwłocznie zawiadamia Prokuratora Generalnego o zwolnieniu stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratury apelacyjnej.”;

21) w § 47 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na poszczególne okręgi apelacyjne;”;

22) po § 53 dodaje się § 53a w brzmieniu:

„§ 53a. Szczegółowy tryb pracy zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej określa uchwalony przez nie regulamin.”;

23) po § 54 dodaje się § 54a-54c w brzmieniu:

„§ 54a. 1. Zadania i kompetencje dysponenta części budżetowej obejmują:

1) przygotowywanie i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projektu budżetu wraz z uzasadnieniem, a następnie wykonywanie budżetu w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

2) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projektu budżetu w układzie zadaniowym wraz z uzasadnieniem, a następnie wykonywanie wydatków w układzie zadaniowym w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

3) opracowywanie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, harmonogramu realizacji budżetu państwa w części odpowiadającej prokuraturze;

4) wydawanie dyspozycji uruchomienia środków budżetowych z rachunku bieżącego dysponenta części budżetowej dla podległych dysponentów, w granicach określonych harmonogramem, o którym mowa w pkt 3;

5) sprawowanie nadzoru i kontroli nad całością gospodarki finansowej prokuratury, w tym:

a) kontroli nad dokonywaniem przez podległe jednostki organizacyjne wstępnej oceny celowości poniesionych wydatków oraz realizacją właściwych procedur,

b) gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa,

c) funkcjonowaniem adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej,

d) przestrzeganiem dyscypliny finansów publicznych,

e) realizacją zadań finansowanych z budżetu państwa,

f) efektywnością i skutecznością realizacji planów w układzie zadaniowym na podstawie mierników stopnia realizacji celów,

g) ustalaniem dla podległych jednostek organizacyjnych sposobu dokonywania wydatków przy wykorzystaniu służbowych kart płatniczych;

6) dokonywanie ocen przebiegu wykonania zadań w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze oraz dochodów i wydatków jednostek organizacyjnych, w tym: przede wszystkim prawidłowości i terminowości pobierania dochodów; zgodności

wydatków z planowanym przeznaczeniem; prawidłowości wykorzystania środków finansowych, w tym zakresu zrealizowanych zadań oraz podejmowanie, w razie potrzeby, działań zmierzających do prawidłowego wykonania budżetu;

7) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości informacji o realizacji Wieloletniego Planu Finansowego Państwa w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze, w tym o stopniu realizacji celów, w terminach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁶⁾);

8) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

9) ustalanie szczegółowych zasad i organizowanie przepływu informacji w zakresie realizacji zadań finansowo-rzeczowych oraz koordynowanie wykonania tych zadań na obszarach apelacji;

10) opracowywanie (w tym także w układzie zadaniowym), po zasięgnięciu opinii dysponentów drugiego stopnia, zgodnych ze strategią przyjętą przez Radę Ministrów programów wieloletnich do realizacji przez jednostki organizacyjne i - po ustanowieniu przez Radę Ministrów programu wieloletniego - zabezpieczanie środków i limitów środków budżetowych na jego realizację;

11) przekazywanie Ministrowi Sprawiedliwości planu działalności prokuratury na rok następny w terminach umożliwiających sporządzenie przez Ministra Sprawiedliwości planu działalności kierowanego przez niego działu administracji rządowej;

12) przekazywanie Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdania z wykonania planu działalności prokuratury oraz oświadczenia o stanie kontroli zarządczej za poprzedni rok w zakresie prokuratury w terminach umożliwiających sporządzenie przez Ministra Sprawiedliwości sprawozdania z wykonania planu działalności oraz złożenie oświadczenia o stanie kontroli zarządczej za poprzedni rok;

13) inicjowanie i wprowadzanie efektywnych form zarządzania finansami i majątkiem prokuratury oraz koordynowanie i nadzorowanie tych procesów;

14) określanie, w uzasadnionych przypadkach, zakresu zadań i kompetencji podległych dysponentów;

15) wykonywanie obowiązków w zakresie planowania, finansowania i nadzorowania inwestycji prokuratury.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146 i 1626.

2. Dysponent części budżetowej, w toku wykonywania budżetu państwa, stosuje zasady gospodarki finansowej, w szczególności nadzoruje i dokonuje wydatków w granicach kwot określonych w planie finansowym, z uwzględnieniem prawidłowo dokonanych przeniesień, w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów.

§ 54b. Zadania i kompetencje dysponenta drugiego stopnia obejmują:

1) przygotowywanie przy współpracy z podległymi dysponentami trzeciego stopnia projektu planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej i przedstawianie go dysponentowi głównemu, opracowywanie planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej, a następnie wykonywanie planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

2) przygotowywanie przy współpracy z podległymi dysponentami trzeciego stopnia projektu budżetu w układzie zadaniowym na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej, a następnie wykonywanie wydatków w układzie zadaniowym na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

3) opracowywanie, w porozumieniu z podległymi dysponentami trzeciego stopnia, harmonogramu realizacji planów finansowych poszczególnych jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

4) dysponowanie rachunkami bieżącymi prokuratury apelacyjnej, z wyodrębnieniem rachunków dochodów i wydatków;

5) sprawowanie nadzoru i kontroli przebiegu wykonania zadań określonych w planach finansowych podległych dysponentów oraz przestrzegania przez nich zasad gospodarki finansowej, w tym gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, przestrzegania dyscypliny finansów publicznych oraz funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej;

6) uczestniczenie w opracowywaniu projektów programów wieloletnich w zakresie dotyczącym obszaru działania danej prokuratury apelacyjnej;

7) podejmowanie działań organizacyjnych na rzecz optymalizacji wydatków związanych z funkcjonowaniem jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

8) organizowanie na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej właściwego przepływu informacji w zakresie realizacji zadań oraz dochodów i wydatków, w tym programów wieloletnich, przez podległe jednostki; dokonywanie ich kwartalnych ocen oraz przekazywanie tych ocen wraz z niezbędnymi wnioskami dysponentowi głównemu;

9) wykonywanie obowiązków w zakresie planowania, finansowania i nadzorowania inwestycji jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej.

§ 54c. Zadania i kompetencje dysponenta trzeciego stopnia obejmują:

1) przygotowywanie projektu planu finansowego - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej, a następnie przedstawianie go dysponentowi wyższego stopnia; przygotowywanie planu finansowego - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej, a następnie wykonywanie planu finansowego danej jednostki organizacyjnej;

2) przygotowywanie projektu budżetu w układzie zadaniowym - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej, a następnie wykonywanie wydatków w układzie zadaniowym;

3) opracowywanie w porozumieniu z właściwym dysponentem wyższego stopnia harmonogramu realizacji planu finansowego - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej;

4) dysponowanie rachunkiem bieżącym - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej - z wyodrębnieniem rachunku dochodów i wydatków;

5) sprawowanie nadzoru i kontroli nad realizacją zadań określonych w planie finansowym - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej, przestrzeganie zasad gospodarki finansowej, w tym gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, przestrzegania dyscypliny finansów publicznych oraz funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej;

6) organizowanie właściwego przepływu informacji w zakresie realizacji zadań finansowanych z budżetu państwa, w tym programów wieloletnich - odpowiednio w Prokuraturze Generalnej, prokuraturze apelacyjnej lub prokuraturze okręgowej i prokuraturach rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej - oraz dokonywanie ich kwartalnej oceny i przekazywanie jej wraz z niezbędnymi wnioskami dysponentowi wyższego stopnia;

7) podejmowanie działań organizacyjnych na rzecz optymalizacji wydatków związanych z funkcjonowaniem - odpowiednio Prokuratury Generalnej, prokuratury

apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej;

8) prowadzenie działalności inwestycyjnej odpowiednio - Prokuratury Generalnej, prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych na obszarze działania danej prokuratury okręgowej.”;

24) w § 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje jednostka określona zgodnie z odpowiednio stosowanymi art. 31-34 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej "k.p.k.".”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przekazanie sprawy według właściwości miejscowej do innej jednostki nie wymaga zarządzenia ani postanowienia.”;

25) po § 61 dodaje się § 61a w brzmieniu:

„§ 61a. 1. Wyłączenie do prowadzenia w odrębnym postępowaniu sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wymaga wydania postanowienia.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

1) podmiotowy i przedmiotowy zakres wyłączenia;

2) sposób wyłączenia - przez dokładne wskazanie nazwy i daty przeprowadzonych dowodów lub innych sporządzonych dokumentów oraz numeru karty lub miejsca złożenia dowodów rzeczowych z zaznaczeniem, czy dokumenty wydziela się w oryginale czy w odpisie lub kopii.

3. Czas trwania postępowania przygotowawczego w wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, liczy się od dnia wszczęcia postępowania pierwotnego tylko wtedy, gdy

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1282 i 1436 oraz z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556.

sprawa ta była objęta zakresem postanowienia o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia. W takim przypadku wyłączona sprawa obejmuje także odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia oraz o jego przedłużeniu.

4. Jeżeli w podlegającej wyłączeniu innej sprawie niż określona w ust. 3 były dokonywane czynności procesowe, czas trwania postępowania przygotowawczego liczy się od dnia pierwszej czynności, co określa się w postanowieniu o wyłączeniu sprawy, o którym mowa w ust. 1.

5. W wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, wydaje się, z zastrzeżeniem ust. 3, postanowienie o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia.

6. Sprawy wyłączone prowadzi się w jednostce, w której wydano postanowienie o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1, chyba że przekazanie wyłączonej sprawy innej jednostce w istotny sposób przyczyni się do przyspieszenia lub usprawnienia postępowania przygotowawczego w tej sprawie.”;

26) § 63 otrzymuje brzmienie:

„§ 63. Jeżeli zachodzi potrzeba pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności karnej, prokurator prowadzący śledztwo, po dokonaniu niezbędnych czynności dowodowych, występuje do prokuratora bezpośrednio przełożonego o skierowanie do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na ściganie. O skierowaniu wniosku zawiadamia się przełożonego dyscyplinarnego prokuratora, którego dotyczy wniosek.”;

27) po § 63 dodaje się § 63a i 63b w brzmieniu:

„§ 63a. Prokurator wyraża zgodę na cofnięcie wniosku o ściganie lub odmawia jej wyrażenia w drodze zarządzenia.

§ 63b. Zarządzenie prokuratora w prowadzonym lub nadzorowanym przez niego postępowaniu przygotowawczym może być wydane ustnie, jeżeli nie przysługuje na nie zażalenie. O wydaniu takiego zarządzenia prokurator sporządza w aktach podręcznych adnotację.”;

28) § 64 otrzymuje brzmienie:

„§ 64. Prokurator przyjmuje ustne zawiadomienie o przestępstwie w sprawach, o których mowa w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k. niezależnie od właściwości miejscowej.”;

29) po § 64 dodaje się § 64a-64d w brzmieniu:

„§ 64a. Prokurator jest obowiązany nadać bieg sprawie niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu lub otrzymania pisemnego zawiadomienia o przestępstwie.

§ 64b. Wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim

okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać Policji lub innemu uprawnionemu organowi albo organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawić je bez biegu. W razie niepotwierdzenia się okoliczności wskazanych w treści anonimowego zawiadomienia pozostawia się je bez biegu i bez wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa albo dochodzenia.

§ 64c. Śledztwo albo dochodzenie wszczęte w sprawie prowadzi się w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w jego toku.

§ 64 d. Forma śledztwa obowiązuje w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w czasie jego trwania, objętych jednym postępowaniem ze względu na łączność podmiotową lub przedmiotową albo podmiotowo-przedmiotową; dotyczy to również spraw poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wyłączonych do odrębnego postępowania, z zastrzeżeniem § 61a ust. 5.”;

30) w § 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie zachodzą przesłanki z art. 315 § 2 k.p.k., prokurator może zastrzec, że dopuszczenie stron do udziału w czynnościach śledczych wymaga jego zgody, o ile jest to konieczne dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania lub prawnie chronionego interesu osób trzecich.”;

31) po § 66 dodaje się § 66a i 66b w brzmieniu:

„§ 66a. W razie przejęcia dochodzenia do śledztwa okres śledztwa liczy się od dnia wydania postanowienia o jego wszczęciu, przy czym czasu trwania dochodzenia nie wlicza się do okresu śledztwa.

§ 66b. Jeżeli zachodzi potrzeba przedłużenia czasu trwania dochodzenia, wnioski o przedłużenie czasu trwania dochodzenia, wraz z aktami sprawy, przedkłada się nie później niż na 7 dni przed upływem terminu dochodzenia właściwemu prokuratorowi.”;

32) § 70 otrzymuje brzmienie:

„§ 70. W przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez osoby wymienione w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k., czynności wymienione w art. 308 § 1 k.p.k. są przeprowadzane, w miarę możliwości, przy udziale prokuratora.”;

33) w § 82 uchyla się ust. 1 i 2;

34) w § 84 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, występuje prokurator, który prowadzi lub nadzoruje śledztwo.”;

35) po § 86 dodaje się § 86a w brzmieniu:

„§ 86a. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany po raz pierwszy.

2. Jeżeli sąd lub inny uprawniony organ zwraca się o wydanie z aresztu śledczego tymczasowo aresztowanego w celu uczestniczenia w czynnościach procesowych w innej sprawie lub o udzielenie zgody na przeprowadzenie czynności procesowych z udziałem podejrzanego na terenie aresztu śledczego, a dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, prokurator udziela zgody na doprowadzenie lub na udział w czynnościach na terenie aresztu śledczego.

3. O udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 2, zawiadamia się na piśmie nie później niż na 7 dni przed mającym nastąpić wydaniem lub przeprowadzeniem czynności administrację aresztu śledczego, w którym podejrzany przebywa. W przypadku nieudzielenia zgody zawiadamia się o tym organ żądający, ze wskazaniem, kiedy doprowadzenie lub przeprowadzenie czynności będzie mogło nastąpić.”;

36) w dziale III w rozdziale 3 w oddziale 2 dodaje się § 93a w brzmieniu:

„§ 93a. Przed wydaniem postanowienia o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym prokurator występuje do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania podejrzanego.”;

37) w dziale III w rozdziale 3 w oddziale 3 dodaje się § 95a i § 95b w brzmieniu:

„§ 95a. W postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie oraz wskazuje się składniki majątkowe podlegające zajęciu.

§ 95b. Zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny, środków karnych i kosztów sądowych powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary, środków karnych i kosztów sądowych.”;

38) § 101 otrzymuje brzmienie:

„§ 101. 1. Jeżeli do czasu zakończenia śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym wobec jednego z nich zachodzi przeszkoda uzasadniająca zawieszenie postępowania, przed sporządzeniem aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania albo wniosku przewidzianego w art. 324 § 1 k.p.k. należy wyłączyć sprawę tego podejrzanego do odrębnego postępowania.

2. W przypadku gdy wobec podejrzanych działających wspólnie odrębne postępowanie ograniczyłoby w sposób znaczny możliwość wyjaśnienia okoliczności sprawy, przeszkoda, o której mowa w ust. 1, po stronie jednego z podejrzanych może być podstawą zawieszenia postępowania w całości.”;

39) uchyla się § 103;

40) w dziale III w rozdziale 5 dodaje się § 105a-105c w brzmieniu:

„§ 105a. Umarzając śledztwo albo dochodzenie na podstawie art. 322 k.p.k. jako przyczynę umorzenia można dodatkowo wskazać:

- 1) niewykrycie sprawcy przestępstwa;
- 2) okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa;
- 3) brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu albo w objęciu ściganiem z urzędu.

§ 105b. 1. Śledztwo albo dochodzenie może być umorzone w całości lub w części. Umorzenie w części może dotyczyć osób, zarzuconych czynów lub zdarzeń objętych postępowaniem.

2. Jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania.

§ 105c. 1. W rozstrzygnięciu (sentencji) postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy przytoczyć opis czynu w postaci ustalonej w toku postępowania, odpowiadającą mu kwalifikację prawną, a także przyczynę i podstawę prawną umorzenia.

2. W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy wymienić osoby, przeciwko którym toczyło się postępowanie, oraz zarzuty albo zdarzenia będące jego przedmiotem, zwięźle przedstawić czynności, jakich dokonano, i poczynione ustalenia, ocenić zebrane dowody oraz wskazać podstawy faktyczne i prawne, które zadecydowały o umorzeniu.”;

41) po § 108 dodaje się § 108a w brzmieniu:

„§ 108a. Przekazanie tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu następuje równocześnie z przesłaniem aktu oskarżenia. O przesłaniu aktu oskarżenia i przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu powiadamia się dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.”;

42) § 113 i 114 otrzymują brzmienie:

„§ 113. 1. Podjąć na nowo umorzone postępowanie przygotowawcze może prokurator, który wydał lub zatwierdził postanowienie o jego umorzeniu, a także prokurator jednostki wyższego stopnia, który przejmuje sprawę do dalszego prowadzenia, chyba że ze względu na rodzaj sprawy lub jej związek z innym prowadzonym postępowaniem uzasadnione jest dalsze prowadzenie postępowania przez dotychczasową jednostkę organizacyjną prokuratury. Prokurator, który wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia, może wyłączyć się od dalszego prowadzenia sprawy.

2. W przypadku, gdy postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego wydał Prokurator Generalny lub prokurator wykonujący czynności w Prokuraturze Generalnej postępowanie prowadzone jest w jednostce, w której dotychczas prowadzone było umorzone postępowanie.

3. O podjęciu na nowo umorzonego postępowania zawiadamia się pokrzywdzonego oraz instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a o wznowieniu również podejrzanego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do wznowienia umorzonego postępowania.

5. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w sprawie, w której odmówiono wszczęcia śledztwa albo dochodzenia.

§ 114. 1 Pismo zawierające żądanie wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo o jego umorzeniu, jeżeli nie uzasadnia wszczęcia lub podjęcia na nowo umorzonego postępowania, pozostawia się bez rozpoznania. Odpowiedzi składającemu pismo udziela kierownik jednostki, w której wydano lub zatwierdzono postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania albo o jego umorzeniu.

2. W przypadku złożenia ponownego wniosku w tym przedmiocie, właściwy prokurator, nie uwzględniając żądania, przekazuje pismo prokuratorowi nadrzędnemu nad tym, który wydał lub zatwierdził postanowienie. Jeżeli wniosek nie zawiera żadnych nowych okoliczności podważających zasadność podjętej decyzji, prokurator nadrzędny udziela składającemu pismo odpowiedzi, informując go o braku podstaw do wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego. Odpowiedź powinna zawierać informację o pozostawieniu bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione nowe okoliczności, podważające zasadność prawomocnego postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego.

3. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadrzędnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia w trybie art. 327 § 2 k.p.k. powinno zawierać także informację o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione w nich nowe okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

4. Jeżeli pismo zawiera wniosek o wydanie postanowienia przewidzianego w art. 328 k.p.k. lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo wraz z aktami i stosownym wnioskiem prokuratora apelacyjnego przekazuje się Prokuraturze Generalnej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 328 k.p.k. podpisuje dyrektor lub zastępca dyrektora właściwego departamentu Prokuratury Generalnej.”;

43) po § 115 dodaje się § 115a w brzmieniu:

„§ 115a. Spostrzeżenia i uwagi dotyczące sposobu prowadzenia postępowania przygotowawczego, wynikające z nadzoru, prokurator sprawujący nadzór przekazuje kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Policji albo kierownikowi jednostki organizacyjnej innego uprawnionego organu, a w przypadku nieusprawiedliwionego niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, w wyznaczonym terminie lub zakresie, występuje do przełożonego funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego.”;

44) § 117 otrzymuje brzmienie:

„§ 117. 1. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku, prokurator przedstawia je niezwłocznie właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

2. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 1, prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji albo innemu uprawnionemu organowi sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.”;

45) w § 119:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. We wniosku wskazuje się dokładny adres jednostki wraz z numerami telefonu i telefaksu, sygnaturę sprawy, dane personalne i adresy podejrzanych i świadków, z których udziałem mają być przeprowadzone czynności, a także określa się zwięźle stan faktyczny sprawy ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu, którego postępowanie dotyczy, oraz wskazuje czynności wraz z uzasadnieniem konieczności ich przeprowadzenia.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zawarte we wniosku o udzielenie pomocy prawnej wezwanie osób przybywających za granicą do osobistego stawiennictwa przed prokuratorem w celu przesłuchania w charakterze świadka lub biegłego nie może zawierać zagrożenia

karą porządkową lub innymi środkami przymusu, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.”;

46) § 123 i 124 otrzymują brzmienie:

„§ 123. 1. Jeżeli umowa międzynarodowa lub porozumienie przewidują bezpośrednią wymianę wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych, wniosek taki powinien być zaadresowany do odpowiedniej jednostki prokuratury lub innego właściwego organu za granicą i powoływać się na postanowienia stosowanej umowy lub porozumienia.

2. Jeżeli umowa o obrocie prawnym nie przewiduje bezpośredniej wymiany wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych lub jeśli względy szczególne za tym przemawiają wniosek taki przesyła się w dwóch egzemplarzach do Prokuratury Generalnej, która przesyła go do właściwego organu państwa obcego.

§ 124. Wniosek o przesłuchanie obywatela polskiego, w charakterze podejrzanego, świadka lub biegłego, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy może przesłać bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego.”;

47) § 126 otrzymuje brzmienie:

„§ 126. Doręczanie pism osobom przebywającym na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie.”;

48) § 129 otrzymuje brzmienie:

„§ 129. 1. Czynności w ramach pomocy prawnej powinny być przeprowadzone przez prokuratora właściwej prokuratury apelacyjnej, prokuratora właściwej prokuratury okręgowej albo prokuratora właściwej prokuratury rejonowej pod nadzorem służbowym prokuratury okręgowej.

2. Wniosek organu państwa obcego o dopuszczenie do udziału w czynnościach jego przedstawiciela rozpoznaje prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy właściwy dla miejsca dokonania tych czynności.

3. Protokoły z czynności przeprowadzanych w ramach realizacji wniosku sporządza się w języku polskim, pismem maszynowym, bez skrótów i poprawek, i opatruje pieczęcią urzędową, ich oryginały przekazuje się stronie wzywającej, zaś odpisy pozostawia się w aktach podręcznych prokuratora.”;

49) uchyla się § 130;

50) w dziale IV w rozdziale 2 dodaje się § 132a w brzmieniu:

„§ 132a. W przypadku przejęcia przez polskie organy wymiaru sprawiedliwości ścigania karnego na podstawie wniosku skierowanego przez państwo obce, o którym mowa w art. 590 § 1 k.p.k., po zakończeniu postępowania, odpis prawomocnej decyzji należy przesłać bezpośrednio zagranicznemu organowi sądowemu lub za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, gdy taki tryb porozumiewania się wynika z umowy międzynarodowej.”;

51) w § 133 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku akt przekazywanych za granicę za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, należy przygotować dwa egzemplarze odpisów, o których mowa w ust. 2, oraz w razie wątpliwości uzgodnić z Prokuraturą Generalną sposób przekazywania dowodów rzeczowych.”;

52) § 134 otrzymuje brzmienie:

„§ 134. Do akt sprawy przekazywanego postępowania karnego należy dołączyć udokumentowany wniosek pokrzywdzonego o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, o ile taki wniosek został złożony.”;

53) § 139 otrzymuje brzmienie:

„§ 139. Wniosek o wydanie osoby ściganej prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy przesyła do Prokuratury Generalnej w dwóch egzemplarzach, wraz z załącznikami w celu nadania dalszego biegu.”;

54) w § 141 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O wyjaśnienie wątpliwości w przedmiocie obywatelstwa osoby objętej wnioskiem państwa obcego o ekstradycję należy zwracać się do właściwego urzędu, a w przypadku stwierdzenia, że uzyskanie dowodów obywatelstwa polskiego nastąpiło z naruszeniem prawa, występuje się o unieważnienie właściwych dokumentów.”;

55) § 143 otrzymuje brzmienie:

„§ 143. Poza przypadkami określonymi w art. 586 § 1 i art. 613 § 1 k.p.k. oraz gdy nie nastąpiło pouczenie o treści art. 138 k.p.k., doręczenie pisma stronie i osobie składającej poręczenie majątkowe, a przebywającej na terytorium państwa z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie; osobie przebywającej na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska nie ma zawartej umowy o obrocie prawnym, doręcza się pismo wraz z tłumaczeniem przesyłką pocztową za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.”;

56) w § 144 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania w odniesieniu do obywateli państw obcych prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy wysyła, na

wniosek tej osoby, pisemne zawiadomienie bezpośrednio do właściwego terytorialnie urzędu konsularnego lub do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej. W odniesieniu do obywateli państw obcych, z którymi Rzeczpospolita Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, oraz osób korzystających z prawa azylu, zawiadomienie kieruje się do właściwej w sprawach konsularnych komórki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.”;

57) § 145 otrzymuje brzmienie:

„§ 145. 1. Prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy bezzwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, właściwą w sprawach protokołu dyplomatycznego komórkę organizacyjną podległą ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych o wszczęciu postępowania karnego, dotyczącego osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego.

2. Odpis decyzji kończącej postępowanie karne doręcza osobie korzystającej z immunitetu dyplomatycznego właściwa w sprawach protokołu dyplomatycznego komórka organizacyjna podległa ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych na wniosek Prokuratury Generalnej.”;

58) w § 146:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, właściwy prokurator okręgowy lub apelacyjny po wydaniu przez sąd europejskiego nakazu aresztowania, zwanego dalej "nakazem", przekazuje go bezpośrednio organowi sądowemu państwa wykonania nakazu; odpis nakazu przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, a istnieje podejrzenie, że osoba ścigana może przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego, odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF wraz z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych, w formacie PDF, w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS. Przepis § 162 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przejęcia osoby ściganej przekazywanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nakazu dokonuje właściwy prokurator po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo po uzgodnieniach za pośrednictwem Prokuratury Generalnej albo punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej.”;

59) uchyla się § 148;

60) w § 156 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wskazanie osoby do kontaktu ze wskazaniem jej numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;”;

61) uchyla się § 164;

62) w § 166 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) wyznacza się prokuratora, który w danej sprawie prowadził postępowanie przygotowawcze lub był jej współreferentem, nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził akt oskarżenia. Wyznaczenie innego prokuratora jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych przypadkach; wyznacza się wówczas prokuratora dobrze zaznajomionego ze sprawą.”;

63) § 171 otrzymuje brzmienie:

„§ 171. Do udziału w postępowaniu przed sądem odwoławczym, w którym bierze udział prokurator prokuratury rejonowej na podstawie decyzji o której mowa w § 8 ust. 2 lub prokurator prokuratury okręgowej na podstawie decyzji, o której mowa w § 9 ust. 2 wyznacza się prokuratora, który mógł zostać wyznaczony na podstawie § 166 do udziału w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.”;

64) § 180 otrzymuje brzmienie:

„§ 180. Prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, gdy sąd pierwszej lub drugiej instancji rozstrzyga w przedmiocie:

- 1) odroczenia wykonania kary oraz warunkowego zawieszenia wykonania kary,
 - 2) wykonania kary pozbawienia wolności po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego lub zakładu leczenia odwykowego,
 - 3) zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej oraz odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia,
 - 4) warunkowego przedterminowego zwolnienia
- jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub innymi szczególnymi okolicznościami.”;

65) po § 182 dodaje się § 182a w brzmieniu:

„§ 182a. Niedopuszczalne jest składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie prósy o ułaskawienie bez dalszego biegu, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny na podstawie art. 567 § 1 i 2 k.p.k.”;

66) w § 193 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed wytoczeniem powództwa, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się § 192.”;

67) po § 193 dodaje się § 193a-193d w brzmieniu:

„§ 193a. 1. Zgłoszenie udziału prokuratora w postępowaniu sądowym jest wskazane zwłaszcza w sprawach:

1) których okoliczności wskazują na to, że postępowanie dotyczy oświadczenia woli złożonego dla pozorów lub dla ukrycia innej czynności prawnej albo że strony mają na celu obejście ustawy;

2) przeciwko Skarbowi Państwa, jednostce samorządu terytorialnego lub innej właściwej osobie prawnej o naprawienie szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej;

3) o stwierdzenie nieważności czynności prawnej skutkującej przeniesieniem własności lub obciążeniem nieruchomości;

4) dotyczących ochrony dóbr kultury oraz ochrony praw autorskich lub praw pokrewnych;

5) o zwolnienie od egzekucji przedmiotów majątkowych zajętych w postępowaniu karnym lub postępowaniu o przestępstwo skarbowe, chyba że prokurator jest jednym z pozwanych;

6) dotyczących ochrony rodziny;

7) o naprawienie szkody na osobie lub mieniu wyrządzonej szczególnie drastycznym działaniem sprawcy;

8) dotyczących ochrony środowiska naturalnego.

2. Prokurator zgłasza udział w sprawie, w której sąd zawiadomił go, na podstawie art. 59 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁸⁾), że uważa jego udział za potrzebny; niezgłoszenie udziału w takiej sprawie może nastąpić tylko w wyjątkowych przypadkach.

§193b. Wytoczenie przez prokuratora powództwa w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego jest wskazane zwłaszcza wtedy, gdy osoba uprawniona wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego, nieporadności lub z innych wyjątkowych przyczyn nie jest w stanie samodzielnie dochodzić swoich roszczeń albo

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161 i 1296.

bezpodstawnie uchyla się od tego ze szkodą dla interesu społecznego lub ważnego interesu prywatnego.

§ 193c. Udział prokuratora w postępowaniu z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego jest wskazany zwłaszcza w sprawach:

- 1) o unieważnienie oraz o ustalenie istnienia albo nieistnienia małżeństwa;
- 2) o zaprzeczenie ojcostwa lub macierzyństwa oraz o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa;
- 3) o przysposobienie przez cudzoziemców lub obywateli polskich mających miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu za granicą;
- 4) o rozwiązanie przysposobienia;
- 5) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką;
- 6) o pozbawienie władzy rodzicielskiej;
- 7) o orzeczenie zakazu utrzymywania kontaktów z dzieckiem.

§ 193d. W sprawach ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych wniesienie przez prokuratora pozwu albo odwołania do sądu oraz zgłoszenie jego udziału w postępowaniu sądowym jest wskazane zwłaszcza wtedy, gdy:

- 1) wskutek rażącego naruszenia prawa został narażony ważny interes pracownika, grupy pracowników lub ubezpieczonego albo sprawa wywołała poruszenie opinii publicznej lub ma charakter precedensowy;
- 2) pracownik lub ubezpieczony wskutek nieporadności lub z innych wyjątkowych przyczyn nie jest w stanie samodzielnie dochodzić swoich praw;
- 3) rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z dyskryminacją w zatrudnieniu lub ujawnieniem przez pracownika przestępstwa w zakładzie pracy albo z wyrażoną przez niego uzasadnioną krytyką zakładu pracy lub osób pełniących w tym zakładzie funkcje kierownicze;
- 4) wskutek rażących zaniedbań zakładu pracy pracownik nie otrzymał należnego świadczenia z ubezpieczenia społecznego albo świadczenia z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.”;

68) po § 195 dodaje się § 195a w brzmieniu:

„§ 195a. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ustawy o prokuraturze, przeprowadza się tylko wtedy, gdy jest to niezbędne do zajęcia stanowiska w przedmiocie zainicjowania postępowania przed sądem lub zgłoszenia w nim udziału. W takim przypadku nie przesłuchuje się stron czynności prawnej.”;

69) w § 196 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prokurator okręgowy sporządza i wnosi skargi wymienione w ust. 1 tylko w sprawach, w których postępowanie zakończone zaskarżonym orzeczeniem zostało zainicjowane przez niego albo podległego prokuratora rejonowego lub toczyło się z udziałem tych prokuratorów.”;

70) w dziale XI dodaje się § 196a i 196b w brzmieniu:

„§ 196a. 1. Prokurator inicjuje postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądem administracyjnym oraz bierze udział w tych postępowaniach, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, a w szczególności, gdy naruszenie prawa lub bezczynność organu narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej lub interes społeczny.

2. Prokurator może odmówić stronie postępowania administracyjnego podjęcia czynności, jeżeli przysługują jej środki odwoławcze lub skarga do sądu administracyjnego albo wnioski o wznowienie postępowania lub wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy właściwy organ nadzoru podjął z urzędu czynności w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

4. Jeżeli w sprawie można wnieść zarówno skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, jak i sprzeciw, wyboru jednego z tych środków dokonuje się z uwzględnieniem potrzeby szybkiego i skutecznego załatwienia sprawy.

§ 196b. 1. Z zastrzeżeniem ust. 3 oraz § 198 ust. 1 i art. 199, sprawy prowadzone w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym, należą do zakresu działania prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, na których obszarze właściwości wszczęto albo powinno być wszczęte postępowanie administracyjne.

2. W razie sporu sprawą zajmuje się ta jednostka organizacyjna, właściwa według ust. 1, w której wcześniej zarejestrowano sprawę.

3. Jeżeli sprawa jest szczególnie zawiła, prokurator rejonowy albo prokurator okręgowy może przedstawić akta sprawy lub inne materiały z wnioskiem o jej przejęcie odpowiednio prokuratorowi okręgowemu albo prokuratorowi apelacyjnemu.”;

71) § 197 otrzymuje brzmienie:

„§ 197. Sprzeciw i skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawach, o których mowa w § 198 ust. 2, oraz skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego wnosi odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator apelacyjny. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepis § 198 ust. 1.”;

72) w § 200 uchyla się ust. 2;

73) po § 200 dodaje się § 200a w brzmieniu:

„§ 200a. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ustawy o prokuraturze, przeprowadza się tylko wtedy, gdy dowody zebrane w postępowaniu administracyjnym lub zawarte w aktach postępowania karnego albo inne materiały nie wystarczają do oceny, czy doszło do naruszenia prawa przez organ administracji publicznej.”;

74) § 202-205 otrzymują brzmienie:

„§ 202. 1. Skargi i wnioski rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od daty ich wpływu.

2. Skargi i wnioski dotyczące prokuratorów, w zakresie, w którym są oni niezależni, nie podlegają rozpatrzeniu. Prokurator kierujący jednostką, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia wnoszącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi lub wniosku.

3. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu, prokurator kierujący jednostką niezwłocznie przekazuje skargę lub wniosek do akt postępowania, którego dotyczy, zawiadamiając o tym wnoszącego.

4. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy treści czynności prokuratora jeszcze niedokonanych, należących do zakresu, o którym mowa w ust. 2, podlega niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczy.

5. Jeżeli skarga lub wniosek zawiera treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe, pozostawia się je bez rozpatrzenia, zawiadamiając wnoszącego o przyczynie pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia, chyba że skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu.

§ 203. 1. Skargi lub wnioski dotyczące prokuratora rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony.

2. Prokurator kierujący jednostką rozpatruje skargi lub wnioski dotyczące urzędników i innych pracowników.

§ 204. Skargę lub wniosek, w zakresie w jakim, zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, prokurator kierujący jednostką przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. O sposobie rozpatrzenia skargi rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz prokuratora, który przekazał mu skargę lub wniosek.

§ 205. Ponowne złożenie skargi lub wniosku w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, o czym powiadamia się wnoszącego.”;

75) po § 205 dodaje się § 205a w brzmieniu:

„§ 205a. W zakresie nieuregulowanym do skarg i wniosków stosuje się przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195).”;

76) § 208 otrzymuje brzmienie:

„§ 208. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 stycznia 2015 r., z wyjątkiem § 88 ust. 1-3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.”.

§ 2. Do dnia określenia podziału na komórki organizacyjne w danej jednostce organizacyjnej prokuratury wraz ze wskazaniem ich zadań, przez prokuratora o którym mowa w § 4 ust. 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, utrzymuje się w mocy dotychczasowy podział na komórki organizacyjne wraz ze wskazaniem ich zadań określony na podstawie § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2014 r. poz. 144), nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2014 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury ma na celu dostosowanie mającego wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. poz. 1218) względem występujących zjawisk i mechanizmów w organizacji prokuratury i potrzeb. Prognozy dotyczące przewidywanego obciążenia jednostek prokuratury nakazują zmodyfikowanie niektórych rozwiązań przyjętych w mającym wejść w życie rozporządzeniu, celem zapewnienia większej efektywności pracy prokuratury na wszystkich szczeblach organizacyjnych. W przeciwnym wypadku wejście w życie pozostającego w okresie *vacatio legis* Regulaminu mogłoby doprowadzić do obciążenia przerastającego możliwości prokuratury apelacyjnych i okręgowych. Zgodnie bowiem z danymi przedstawionymi przez Prokuratora Generalnego, mający wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Regulamin oznaczyłby wzrost spraw w prokuraturach okręgowych do 59 930 spraw rocznie, a w prokuraturach apelacyjnych do 44 595 spraw rocznie, co oznacza wzrost z kolejno 5197 i 785 zarejestrowanych spraw.

Mając na względzie konieczność zapewnienia jak najlepszego wykorzystania możliwości, jakie dawać może Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w perspektywie efektywności zarządzania, Ministerstwo Sprawiedliwości przygotowało projekt, który z jednej strony pozostawia model zarządzania prokuraturą i rozwiązania określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a z drugiej, poprzez wprowadzenie elementów umożliwiających bardziej elastyczną organizację jednostek prokuratury, czy ograniczenie części zadań realizowanych przez jednostki, w jeszcze większym stopniu podnosi efektywność prokuratury.

Przechodząc do uzasadnienia poszczególnych zmian w przepisach rozporządzenia, należy na wstępie podać propozycję zmian w zakresie określenia wewnętrznego podziału jednostek na różnych szczeblach. Proponuje się zatem, by podział na komórki organizacyjne w danej jednostce na szczeblu Prokuratury Generalnej i prokuratur apelacyjnych określany był przez Prokuratora Generalnego,

jako konsekwencja jego hierarchicznego umocowania, zaś w zakresie prokuratur rejonowych i prokuratur okręgowych, kompetencja ta przyznana była Prokuratorowi Apelacyjnemu. Propozycja ta pozwoli zapewnić większą spójność w ogólnych ramach prokuratury, przy pozostawieniu rozwiązań konstrukcyjnych przyjętych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Opisywane zmiany ujęte są w projektowanej zmianie w § 4 w ust. 1 i 2.

W nurt tych zmian wpisują się przepisy dotyczące tworzenia odpowiednich wydziałów w ramach danego szczebla prokuratury. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z jednej strony wprowadziło bardziej elastyczny model organizacji pracy w ramach struktury prokuratur danego szczebla, z drugiej zaś wskazało, że w skład prokuratury rejonowej, okręgowej i apelacyjnej wchodzi co najmniej jedna komórka organizacyjna zajmująca się łącznie sprawami z zakresu postępowania przygotowawczego i sądowego.

Nowelizacja utrzymuje tę zasadę. Zmianie ulega jedynie podmiot właściwy do określenia struktury komórek organizacyjnych. W stosunku do Prokuratur Okręgowych i Rejonowych będzie to Prokurator Apelacyjny, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego, a nie jak w rozporządzeniu zmienianym, kierownik jednostki w uzgodnieniu z kierownikiem jednostki organizacyjnej wyższego stopnia.

Tym samym rozporządzenie utrzymuje jako zasadę elastyczność struktury jednostek i pozostawia możliwość pozostawienia wydziałów sądowych jak i ich likwidacji.

Zakres właściwości odpowiednich szczebli prokuratury określony jest w przepisach § 8 – 10 Regulaminu. Przepisy te przewidują, że postępowanie przed sądem jest obsługiwane przez prokuratora referenta z wyjątkiem postępowania odwoławczego, w którym referent sprawy występuje jeżeli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania. W praktyce w postępowaniu kontradyktoryjnym, w którym apelacja będzie wyprawiana co do całości wyroku, a nie tylko co do kary, dobro postępowania wskazuje na potrzebę, by w postępowaniu odwoławczym występował prokurator referent. W trakcie prac legislacyjnych nad projektem ustawy – Prawo o prokuraturze rozważano kwestię likwidacji wydziałów sądowych. Jednakże prokuratorzy różnych szczebli, w toku prowadzonych konsultacji społecznych, podnosili, że rozwiązanie takie może rodzić wiele problemów związanych ze zwiększeniem obciążania prokuratorów referentów, którzy musieliby obsługiwać

znacznie większa ilość wokand, w szczególności sądach odległych w stosunku do ich jednostki macierzystej tj. w sądach okręgowych lub apelacyjnych. Z tego względu niniejszy projekt pozostawia tę decyzję do indywidualnej decyzji w stosunku do każdej jednostki

Tym samym w perspektywie organizacji wydziałów zajmujących się postępowaniem sądowym w prokuraturach okręgowych i apelacyjnych projektowane przepisy dają możliwość z jednej strony umożliwienia prokuratorom – referentom na szczeblu prokuratury rejonowej udział w postępowaniach odwoławczych przed sądami okręgowymi czy apelacyjnymi, z drugiej zaś w żaden sposób nie likwidują możliwości przejęcia tych zadań przez odpowiednie komórki prokuratur wyższego szczebla, tak aby w ogólnym rozrachunku podział obowiązków nie stanowił nadmiernego obciążenia i pozwolił na możliwie najbardziej efektywne zarządzanie ogólną strukturą powszechnych jednostek prokuratury. Z kolei wyposażenie prokuratury apelacyjnej w kompetencję określania struktury organizacyjnej jednostek podległych daje realne narzędzie zarządcze umożliwiające odpowiednie sterowanie organizacją pracy i wykonywanymi przez prokuratury zadaniami.

Projekt rozporządzenia zawiera również propozycje zmiany brzmienia przepisów opisujących charakter zadań prokuratury okręgowej i apelacyjnej w stosunku do brzmienia katalogu określonego w rozporządzeniu z dnia 11 września 2014 r. W zakresie § 9 projektu Regulaminu, opisującego zadania prokuratury okręgowej, proponuje się, by przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu były prowadzone lub pozostawały przedmiotem nadzoru prokuratury okręgowej, jeżeli dotyczyły one mienia znacznej wartości, zaś zgodnie z lit. c, w zakresie dotyczącym czynu zabronionego, o którym mowa w art. 286 k.k. i 287 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., prokuratura okręgowa prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w przypadku spełnienia przesłanki mienia wielkiej wartości tj. powyżej 1 mln złotych. Katalog ten uzupełniają przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.), przestępstwa z art. 56a i 57-60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 43 i 44 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe oraz przestępstwa określone w art. 115-119 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), jak również przestępstwa z art. 303-305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410);

Usunięcie z katalogu zadań pozostających we właściwości prokuratury okręgowej przestępstw seksualnych (tj. art. 197-200 k.k.) wiąże się ze szczególną sytuacją pokrzywdzonego takim przestępstwem, co nakazuje zminimalizować zbędne wysiłki podejmowane przez taką osobę w relacjach z organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości. Dlatego też, z uwagi na dotyczącą wielu osób konieczność pokonywania znacznych odległości dzielących pokrzywdzonego od prokuratury okręgowej, proponuje się, by sprawy te prowadzone były przez prokuratury rejonowe.

Podobną korektę wprowadzono również w § 10 rozporządzenia w zakresie opisu zadań prokuratur apelacyjnych. Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu prokuratura apelacyjna prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w następujących sprawach obok spraw o charakterze terrorystycznym, prokuratura apelacyjna zajmuje się również zorganizowaną przestępczością mającą na celu popełnianie poważnych przestępstw kryminalnych, gospodarczych lub skarbowych. Katalog zadań uzupełniony jest zgodnie z projektowanymi zmianami o poważne przestępstwa korupcyjne lub o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przy czym w tym drugim przypadku – wzorem § 9 pkt 1 lit. c – sięga się tu po przesłankę mienia o wielkiej wartości.

Zachowanie istoty konstrukcji przyjętej w mającym wejść w życie rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości przy jednoczesnym umożliwieniu odciążenia danego szczebla jednostek prokuratury od pewnej grupy zadań wpisuje się w ideę przyświecającą zarówno wyżej wymienionemu rozporządzeniu, jak i niniejszemu projektowi, zmaksymalizowania efektywności prokuratury poprzez umiejętny podział obowiązków i pracy.

Uchylenie § 14 rozporządzenia wynika z przekonania, że przepis ten, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury powieliła w tym zakresie regulacje ustawowe, jak również uprawnienia, o których mowa w § 24 rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zawiera również dodatkowe propozycje w zakresie organizacji pracy jednostek prokuratury. Jedną z tych zmian dotyczy projektowanego § 14a określającego charakter relacji prokuratora bezpośrednio przełożonego w stosunku do prokuratora podległego. Modyfikując opis instytucji konsultacji sprawy pomiędzy prokuratorem bezpośrednio przełożonym

a prokuratorem podległym proponuje się m.in. aby polecenia i wytyczne zostały włączane do akt głównych sprawy, a w czynnościach pomiędzy prokuratorami zachowana była droga służbowa. Rozwiązanie to, opisane dokładniej w projektowanym rozporządzeniu, zwiększa transparentność w zakresie działania jednostek prokuratury i pozwala na uniknięcie ewentualnych wpływów na niezależność

W § 16 preredagowaniu uległ przepis określający pozycję i kompetencje współreferenta sprawy. Proponowane rozwiązanie polega na przekazaniu w ręce kierownika jednostki lub zwierzchnika służbowego kompetencji do określenia podziału obowiązków pomiędzy współreferentów. Tym samym, w zależności od wymagań czy to przedmiotowych czy też związanych z optymalizacją modelu pracy w danej jednostce, podział obowiązków pomiędzy współreferentów może być odpowiednio dopasowany do potrzeb danej sprawy, a decyzja o sposobie podziału pracy będzie stanowiła samodzielną kompetencję kierownika jednostki lub zwierzchnika. Z samej więc istoty tego rozwiązania wynika brak odgórnej, wynikającej z przepisów, formy zależności pomiędzy współreferentami, czyniąc z nich suwerenne podmioty prowadzące postępowanie.

Elastyczność ta ograniczona jest jedynie dwoma obligatoryjnymi obowiązkami prokuratorów prowadzących postępowanie, które stanowią konieczny element niezależny od sposobu podziału zadań. Po pierwsze, Regulamin nakłada na współreferenta obowiązek bieżącego zapoznawania się z postępami w prowadzonym postępowaniu, co stanowi pewne minimum zaangażowania, które musi być przez niego wykazywane w toku prowadzonego postępowania. Po drugie zaś, współreferent przejmuje obowiązki prokuratora współprowadzącego sprawę w momencie, w którym go zastępuje. Oba te wyjątki stanowią konieczne odstępstwo całkowitej swobody podziału zadań przez współreferentów, w żaden sposób nie ograniczają jednak elastyczności w kształtowaniu modelu współpracy, pozostając jedynie koniecznymi warunkami efektywnego wykonywania roli współreferenta.

W podobnym duchu korekcie uległ przepis § 17, określający tzw. zespół prokuratorski. Intencją projektodawcy jest z jednej strony uniknięcie zbyt sztywnych regulacji, utrudniających użyteczność takiego narzędzia, a jednocześnie stworzenie mechanizmów zapobiegających nadużyciom, które mogłyby być interpretowane jako konsekwencja obejścia delegacji ustawowej w przedmiotowym rozporządzeniu.

Zmianie w kierunku większej elastyczności i efektywności służył projektowany § 18 rozporządzenia. W dodawanym ust. 5a proponuje się, aby w wypadkach szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając obciążenie obowiązkami służbowymi, prokurator apelacyjny na wniosek kierownika jednostki mógł zwolnić prokuratora z obowiązku realizacji zadań, do których jest zobowiązany w związku z podziałem czynności prokuratorów dokonany przez kierownika jednostki. Zwolnienie takie musi jednak nastąpić w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia przez niego funkcji na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy. Przepis ten powinien być stosowany wyjątkowo, co podkreśla również ranga prokuratora okręgowego.

Następnie, w § 21 proponuje się dodanie przepis ust. 7, umożliwiającego Prokuratorowi Generalnemu ustalanie, w drodze zarządzenia, podziału pomiędzy prokuraturami rejonowymi, okręgowymi i apelacyjnymi obowiązków związanych z pełnieniem przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania. Rozwiązanie to umożliwi ponadto lepszy podział obowiązków w postaci pełnionych dyżurów tak, aby zapewnić płynność urzędowania, a jednocześnie wyposaży Prokuratora Generalnego w dodatkowe narzędzie pozwalające na oddziaływanie na funkcjonowanie jednostek prokuratury.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono grupę zmian w zakresie nadzoru prokuratorowskiego. W § 24 wskazano, że kierownik jednostki i zwierzchnik służbowy ma możliwość żądania ustnych informacji o przebiegu postępowania. Rozwiązanie to z jednej strony w sposób znaczny ogranicza biurokrację, a z drugiej daje narzędzia gwarancyjne w tych sytuacjach, w których z uwagi np. na charakter postępowania, jest to pożądane.

W § 26 dookreślono uprawnienia dla Prokuratora Generalnego do konsultowania z prokuratorem referentem sposobu prowadzenia postępowania. W dodawanym ust. 4 wskazuje się, że prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy nie może rozstrzygać zażaleń na decyzje podjęte w toku nadzorowanego przez niego postępowania przygotowawczego, a do rozstrzygnięcia zażaleń w tej sprawie wyznacza się innego prokuratora. Wyłączenie takie jest uzasadnione tym, by te same osoby nie rozstrzygały odwołań w stosunku do własnych decyzji.

W § 29 wprowadzono szczególną kompetencję dla Prokuratora Generalnego. Zgodnie z projektowanym przepisem Prokurator Generalny może konsultować sposób

prowadzenia sprawy z prokuratorem prowadzącym sprawę lub kierownikiem tej jednostki. Z przebiegu konsultacji prokurator prowadzący sprawę lub kierownik tej jednostki sporządzają notatkę. W ten sposób podkreślona została rola Prokuratora Generalnego, jako organu odpowiedzialnego za funkcjonowanie całej prokuratury, a jednocześnie zapewniono odpowiedni standard transparentności.

Z kolei zmiany w przepisach rozdziału 5 tj. § 43a-48 mają na celu właściwszy rozkład etatów przydzielanych przez Prokuratora Generalnego oraz dzielonych przez prokuratury apelacyjne i prokuratury okręgowe.

Projekt rozporządzenia doprecyzowuje również rozwiązania w zakresie dysponowania środkami budżetami wskazując, określając instytucję dysponentów budżetowych, co pozwala na wypełnienie luki wynikającej z dotychczasowego stosunkowo lakonicznego brzmienia § 53 rozporządzenia. Projektowane przepisy § 54a i 54b, określające zadania i kompetencje dysponentów środków budżetowych są uzasadnione z uwagi na wydzielenie na podstawie art. 1 pkt 39 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 178, poz. 1375) powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w nowego dysponenta części budżetowej.

Ponadto, analogiczna regulacja dotycząca sądów znajduje się w rozdziale 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia gospodarki finansowej i działalności inwestycyjnej sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1476), w którym określono m.in. zadania i kompetencje dysponentów części budżetowych. W związku z tym uznano za celowe uregulowanie w ten sam sposób, co w stosunku do sądów powszechnych, zadania i kompetencje dysponentów środków budżetowych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Kolejne zmiany dotknęły przepisy dotyczące organizacji postępowania przygotowawczego. W projektowanym § 58 proponuje się dodanie ust. 1a, zgodnie z którym przekazanie sprawy według właściwości miejscowej do innej jednostki nie będzie wymagało zarządzenia ani postanowienia, co ułatwia bardziej elastyczne wykorzystywanie jednostek prokuratury. Postanowienie jest natomiast wymagane w przypadku wyłączenia do prowadzenia w odrębnym postępowaniu sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny, co stanowi materię projektowanego § 61a. Przepis ten w sposób kompleksowy określa charakter tej instytucji, umożliwiając

bardziej elastyczne, a tym samym efektywne organizowanie pracy w danych sprawach.

Proponuje się ponadto odpowiednie modyfikacje w rozdziale poświęconym wszczęciu śledztwa. Zgodnie z projektowanym § 64 prokurator przyjmuje ustne zawiadomienie o przestępstwie w sprawach, o których mowa w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k., co następuje w sposób niezależny od właściwości miejscowej prokuratora. Proponowane przepisy § 64a - § 64d zawierają dokładny opis procesu wszczęcia śledztwa, a szerzej – wszelkich czynności podejmowanych w okoliczności uzyskania zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Dzięki tym przepisom, doprecyzowującym regulacje z kodeksu postępowania karnego, zapewniony zostanie jednakowy standard w zakresie wszczęcia i przebiegu postępowania, co spełnia walor gwarancyjny dla obywateli w zakresie dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Zgodnie z projektowanymi przepisami wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać Policji lub innemu uprawnionemu organowi albo organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawić je bez biegu. W ramach szeregu zmian dążących do maksymalnej efektywności i ergonomiki działań powszechnych jednostek prokuratury proponuje się w ramach projektowanego § 64b, by w razie niepotwierdzenia się okoliczności wskazanych w treści anonimowego zawiadomienia pozostawia się je bez biegu i bez wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia.

Rozstrzygnięcie kwestii sposobu obliczania terminu okresu śledztwa wszczętego wskutek przejęcia dochodzenia do śledztwa stanowi materię projektowanych § 66a-66b. Tym samym problematyka ta nie będzie budziła wątpliwości interpretacyjnych – okres śledztwa liczy się od dnia wydania postanowienia o jego wszczęciu, przy czym czasu trwania dochodzenia nie wlicza się do okresu śledztwa.

Zmniejszeniu obciążeń służbowych służy propozycja wykreślenia ust. 1 i 2 z § 82. Ponadto, obecne brzmienie Regulaminu w tym względzie może budzić wątpliwości w szczególności w relacji do art. 311 k.p.k., zgodnie z którym prokurator może powierzyć Policji przeprowadzenie śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonanie poszczególnych czynności śledztwa; z kolei

Policja, w toku powierzonego śledztwa, może wystąpić z wnioskiem do prokuratora o przesłuchanie świadka, jeżeli jego zeznania mogą mieć szczególne znaczenie dla procesu. Tym samym § 82 w brzmieniu mającym wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. może budzić wątpliwości co do powielania regulacji ustawowej.

W zakresie przepisów o zakończeniu postępowania projekt rozporządzenia wyszczególnia przyczyny umorzenia śledztwa lub dochodzenia na podstawie art. 322 k.p.k. Zgodnie z projektowanym § 105a, jako przyczyny wskazać można w szczególności niewykrycie sprawcy przestępstwa, okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, czy też brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu albo w objęciu ściganiem z urzędu, przy czym jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania (§ 105b).

W rozporządzeniu proponuje się dodanie nowych regulacji do rozdziału poświęconego zabezpieczeniu majątkowemu. Intencją projektodawcy jest wyeliminowanie pojawiających się w praktyce sytuacji nadmiernego korzystania z przepisów rozdziału 32 Kodeksu postępowania karnego, co do zakresu zabezpieczenia majątkowego, pomimo niebudzącej wątpliwości wykładni tych przepisów. Zdarzają się bowiem przypadki stosowania zabezpieczenia majątkowego w celu zabezpieczenia potencjalnej grzywny ustalonej poprzez pomnożenie maksymalnej przewidzianej przez ustawę liczby stawek dziennych i maksymalnej dopuszczalnej wysokości stawki dziennej. Tymczasem, zgodnie z ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustawy, nieprawidłowe stosowanie art. 552a k.p.k. będzie rodziło odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia. Propozycja dodania przepisów § 95a-95b, zgodnie z którymi w postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie oraz wskazuje się składniki majątkowe podlegające zajęciu a zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny, środków karnych i kosztów sądowych powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary, środków karnych i kosztów sądowych.

Proponuje się również bardziej szczegółowe ujęcie instytucji nadzoru procesowego prokuratora nad dochodzeniem. Zgodnie z projektowanym §115a. spostrzeżenia i uwagi dotyczące sposobu prowadzenia postępowania

przygotowawczego, wynikające z nadzoru, prokurator sprawujący nadzór przekazuje kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Policji albo kierownikowi jednostki organizacyjnej innego uprawnionego organu, a w rażących przypadkach niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, występuje do przełożonego funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego. Przepis ten dookreśla charakter nadzoru prokuratora nad prowadzonym postępowaniem przygotowawczym wyposażając go w wyraźne kompetencje władcze w zakresie wykonywania nadzoru.

W tym kontekście należy również odczytywać zmianę w § 117 w dodawanym ust. 2., zgodnie z którym przed przedstawieniem właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy wniosku zawierającego stanowisko co do zasadności zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji albo innemu uprawnionemu organowi sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.

Zmniejszeniu obciążeń służy propozycja zmiany w zakresie obowiązków prokuratora w postępowaniu wykonawczym. Zgodnie z treścią nowelizowanego § 180, prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub innymi szczególnymi jej okolicznościami. Propozycja ta pozwoli zmniejszyć ilość sytuacji, w których obecność taka jest konieczna pomimo braku realnej potrzeby uczestnictwa prokuratora.

Kolejna propozycja zawarta w projekcie w postaci nowego § 182a wpisuje się w nurt zmian mających na celu zwiększenie pozycji i efektywności Prokuratora Generalnego. Proponuje się, by składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie prośby o ułaskawienie bez dalszego biegu było niedopuszczalne, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny na podstawie art. 567 § 1 i 2 k.p.k.

Projekt rozporządzenia zawiera również szereg zmian w przepisach dotyczących spraw o charakterze międzynarodowym, związanych z przekazywaniem ścigania, ekstradycją, pomocą prawną, czy właściwością jurysdykcyjną. Mają one w zasadniczej części charakter legislacyjno-redakcyjny, jak również porządkowy, dostosowując szereg rozwiązań do zmian w systemie prawa. Służą również, jak w

przypadku § 156, ułatwieniu procedur i poprawieniu współpracy między właściwymi organami.

W celu zapewnienia skuteczniejszego realizowania zadań prokuratury w zakresie ochrony dobra publicznego tj. zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych, wprowadzono dodatkowe przepisy określające m.in. enumeratywnie katalog spraw, w których udział prokuratora jest wskazany. Katalog ten określony jest oddzielnie dla wyżej wymienionych kategorii spraw w przepisach § 193a-193d.

Proponuje się również dodanie przepisów materialnych określających przesłanki udziału prokuratora w postępowaniu administracyjnym i w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z dodawanym § 196a prokurator inicjuje postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądem administracyjnym oraz bierze udział w tych postępowaniach, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, a w szczególności, gdy naruszenie prawa lub bezczynność organu narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej lub interes społeczny. Z kolei proponowany § 196b rozstrzyga kwestię właściwości, wskazując, że sprawy prowadzone w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym należą do zakresu działania prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, na których obszarze właściwości wszczęto albo powinno być wszczęte postępowanie administracyjne.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu rozszerzono przepisy o skargach i wnioskach (dział XIII), dostosowując je do specyfiki wniosków kierowanych do prokuratorów, a także dodając – w ramach ograniczania zbędnych obciążeń jednostek prokuratury – przepisy wskazujące m.in. że skargi i wnioski dotyczące prokuratorów, w zakresie, w którym są oni niezależni, nie podlegają rozpatrzeniu (§ 202), czy też, że ponowne złożenie skargi lub wniosku w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, przy czym o fakcie tym powiadamia się wnoszącego (§ 205).

W przedmiotowym projekcie Regulaminu zawarto również przepis przejściowy, mający na celu utrzymanie w mocy zarządzeń wydanych na podstawie § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414). Jednocześnie wskazuje się, że zarządzenia te zachowują

moc nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanego Regulaminu. Przepis ten umożliwi prokuratorom właściwego szczebla (tj. wskazanych w § 4 ust. 1 projektowanego rozporządzeni) wydanie odpowiednich aktów wewnętrznych w czasie zapewniającym odpowiednie przygotowanie do podjęcia właściwych decyzji i przeprowadzenie wewnętrznego procesu legislacyjnego.

W związku z powyższym proponuje się również wydłużenie okresu *vacatio legis* rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury do dnia 14 stycznia 2015 r. Zmiana ta, w związku z zakresem wprowadzonych zmian oraz przedmiotowym projektem zmiany rozporządzenia, pozwala na odpowiednie przygotowanie się powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury do wejścia w życie Regulaminu.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości i Rządowego Centrum Legislacji. Po udostępnieniu projektu nie zgłosiły się podmioty zainteresowane pracami nad nim.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Monika Zbrojewska, Podsekretarz Stanu w MS</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Darkowski, Dyrektor Departamentu Prawa Karnego MS (tel. 22 52 12 252)</p>	<p>Data sporządzenia 19.11.14</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac B 178</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ma na celu poprawienie rozwiązań zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w celu zapewnienia większej efektywności prokuratury, poprzez ograniczenie zbędnych obciążeń oraz stworzenie narzędzi umożliwiających skuteczniejsze zarządzanie jednostkami na poszczególnych szczeblach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt oparty jest o rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i stanowi jedynie modyfikację wyżej wymienionego aktu prawnego opierając się na przyjętych w nim rozwiązaniach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

-

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prokuratorzy	5936	Sprawozdanie Prokuratora Generalnego za 2013 r.	Pozytywne
Asesorzy prokuratury	345	j.w.	Pozytywne

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W związku z krótkim okresem, jaki pozostaje do wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury tj. do 1 stycznia 2015 r., a także mając na uwadze, że przedmiotowy projekt stanowi jedynie korektę kompleksowych rozwiązań przyjętych w mającym wejść w życie rozporządzeniu, okres konsultacji publicznych wyniósł 10 dni, a opiniowania 21 dni. Projekt został skonsultowany z:

1. Prokuratorem Generalnym
2. Naczelnym Prokuratorem Wojskowym
3. Krajową Radą Prokuratury
4. Krajową Radą Sądownictwa
5. Niezależnym Stowarzyszeniem Prokuratorów „Ad vocem”
6. Stowarzyszeniem Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej

7. Sądem Najwyższym
8. Prezesem Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
9. Naczelną Radą Adwokacką
10. Krajową Radą Radców Prawnych
11. Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa
12. powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury
13. sądami apelacyjnymi

a także z:

1. Związkiem Zawodowym Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP
2. Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych
3. Forum Związków Zawodowych
4. NSZZ „Solidarność”

W toku konsultacji publicznych zgłoszono uwagi do projektu, z których szereg znalazło odzwierciedlenie w projektowanym akcie normatywnym. W szczególności, uwzględniono propozycję Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP dotyczącą rozszerzenia właściwości rzeczowej prokuratury okręgowej o przestępstwa określone w art. 115-119 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) oraz przestępstwa z art. 303-305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410), a także wydłużono okres vacatio legis rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. poz. 1218). Ponadto, uwzględniono postulat przedstawiciela Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP zgłoszony podczas konferencji uzgodnieniowej, zgodnie z którym zapoznanie z aktami sprawy objętej nadzorem służbowym dokonywane jest w jednostce, w której postępowanie jest prowadzone bądź też poprzez dostęp do ich wersji elektronicznej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [tys zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (w tys. zł)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Projekt przewiduje odmienne określenie obciążeń jednostek prokuratury w związku ze zmianami w § 9 i 10 regulaminu prokuratorskiego w zakresie właściwości rzeczowej. Proponowane zmiany normatywne na gruncie obciążeń prokuratur okręgowych i apelacyjnych powinny prowadzić do następujących modyfikacji w zakresie obciążenia jednostek prokuratury:

	Łączna liczba spraw zarejestrowanych w 2013 r	Łączna prognozowana liczba spraw do rozpatrzenia po wejściu w życie projektowanych zmian w § 9 i 10 Regulaminu.
Prokuratury apelacyjne	785	1847
Prokuratury okręgowe	5197	12 187

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Akt ma charakter wykonawczy i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja zostanie przeprowadzona w ramach ewaluacji rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak